

Beszámoló

2013. január 19. – 2013. január. 26.

A Leonardo pályázaton belül lehetőség nyílt arra, hogy kísérőtanárként egy hetet eltöltsék a diákjaink mellett Hämeenlinnában, Finnországban.

A kísérőtanár szerepe akár feleslegesnek is tűnhet egy ilyen utazás során, mert már szinte felnőtt emberek utaznak ki, de bármikor adódhatnak váratlan helyzetek, amelyekben egy tapasztaltabb ember segítsége sokat ér és sokszor ezeknek a dolgoknak anyagi vonzata is van, amit a diákok nem biztos, hogy azonnal rendezni tudnak. A kiutazó diákok egy része még nem is járt külföldön, és repülön még egyikük sem ült. Helsinkiben a repülőtéren már várt a finn mentor, Marita. A korábbi években is ő volt a kapcsolattartó így sokkal könnyebben találtuk meg egymást és nem kellett keresgélni a másikat a repülőtéren.

A szállás elfoglalása zökkenőmentesen zajlott az iskola kollégiumában. A szobák kétágyasak, saját fürdőszobával rendelkeznek. Mindegyik szoba tágas, a diákoknak saját íróasztal áll a rendelkezésükre, mindegyik szobában van hűtő és vannak mini villanytűzhellyel és mosogatóval ellátott szobák is. Az épület háromszintes, lifttel felszerelt, bár ennek használata korlátozott. Minden szinten van konyha, TV szoba és mosóhelység. Az alagsorban konditerem és szauna található, amit a diákok ingyenesen használhatnak bizonyos időpontokban. A különböző helységek használatát másnap mutatták be, és itt is jól jött egy felnőtt segítsége.

A vasárnap délelőttöt pihenéssel töltöttük. Délután elvittek minket a házigazdák a környéken szétnézni. Jártunk az Iitalla üvegyár múzeumában és néhány textilkiállítást is megnéztünk, ahol amatőr alkotók műveit állították ki. Finnországban nagy hagyománya van a kézművességnek, amit nem csak fő foglalkozásként űznek az emberek, hanem sokan hobbiként foglalkoznak festéssel, kézimunkázással, kötéssel és szövéssel. Utána elvittek egy régen tanyaként működő helyre, ahol most üzletek vannak és főként helyi kézművesek termékeit árulják. Kellemesen elfáradtunk a nap végére.

1. ábra Iitalla múzeum és a kézműves termékek

Hétfőn a napot az iskolában kezdtük, körbevezettek a ruhaipari szaktantermekben. A tantermek tágasak, jól elkülönülnek a különböző szakterületek. A termekben külön kialakított helyen található a munkagépek, a szabásasztalok és a tanulók padjai, így nem kell egymást kerülgetni munka közben. A diákok nyugodtan otthagyhathják a munkáikat, mert a modulrendszer miatt egy teremben több héten át csak egy csoport tartózkodik. Nincs csengő, a diákok szinte mindegyike mégis időben ott van kezdéskor és csöndben várja a tanárt, és a drága eszközöket sem féltik tőlük, hogy valami kárt tesznek bennük.

2. ábra Az iskolában

Miután megtekintettük az iskolát, a diákok már rögtön munkával folytatták a napot. Mi pedig üdvözlöttük a tanárokat. Számomra az épület a tanári és az irodák már ismerős helyek voltak.

Az egész iskolában (Tavastia) 16 fajta szakképzésre van lehetőség. Tanulhatnak, üvegekészítést, ruhakészítést, szövést, üzleti informatikát, adminisztrációt, turizmust, háztartástant. Tanulhatnak fodrásznak, ápolónőnek, szakácsnak felszolgálónak, cukrásznak, kőművesnek, villanyszerelőnek, autószerelőnek. Ha az alapképzés után nem tudják eldönteni, hogy mit szeretnének lehetőségük van egy évig egy úgynevezett előkészítő osztályba járni és

több szakterületet kipróbálni. Az iskolának több mint 2000 nappali tagozatos diákja van. Őket 230 tanár tanítja, a teljes személyzet 371 fő. Az oktatás 14 épületben 52000 m²-en folyik.

A hét folyamán beszereztem a következő évi pályázathoz szükséges iratokat, előkészítettük egy esetleges nyertes pályázat esetén teendőket. ÉS mi is segítettünk a finn pályázat előkészítésében. A személyes jelenlét felgyorsítja az ügyintészt és segíti egy barátságosabb kapcsolat kialakítását. A fogadtatás is sokkal szívélyesebb és a későbbi kapcsolattartás is e-maileken és telefonon keresztül gyorsabb, közvetlenebb.

Az első pár napban még segítettük a diákok beilleszkedését, hiszen nekik az eddigi elméleti ismereteket kellett a gyakorlatba átültetni. Közös elmentünk boltba, felfedeztük a város látnivalóit és a fontosabb helyeket, mint a pályaudvarok és a nagyobb üzletek. Az iskolában hagytuk őket érvényesülni, hogy maguk oldják a meg a felmerülő apró problémákat – például, hogyan kell bekapcsolni a vasalót – mi inkább csak megfigyelőként követtük az eseményeket.

A héten a vendéglátóink elvittek a diákokkal együtt Tamperébe az iskola kisbuszával. A városnézés során megtekintettük a város régi kilátóját és a várostörténeti múzeumot is. Sok kis apró kézműves üzletbe is betértünk. Az ilyen utazásoknál nagy szabadságot jelent, hogy az iskolának számos kisbusza van, amelyiket elég egy-két nappal előtte elkérni, ha valaki hivatalos ügyben szeretné használni.

3. ábra Városnézés közben

Önállóan jártunk még a hét során Helsinkiben is, így a tanulók megtapasztalhatták, hogy milyen is lesz, amikor magukra maradnak.

Utolsó este az egyik tanárnő meghívta az egész csapatot pizzát sütni, ami igen szép gesztus volt. Cserébe mi is vittünk apróbb ajándékokat nekik.

4. ábra Pizza sütés a finn tanárokkal

Az utolsó napokban még hasznos tanácsokkal láttuk el a diákokat. Felhívtuk a figyelmüket a pontos munkavégzésre, az időbeosztásra, és arra, hogy mindegyik feladatukat maradéktalanul teljesítsék. Próbáltuk őket felkészíteni a rájuk váró három hétre, és hogy próbálják rendelkezésükre álló időt a legjobban és leghasznosabban kitölteni.

A szombati búcsúzás most sem volt könnyű, de látszott rajtuk, hogy izgatottan várják a elkövetkezendő hetek programjait, feladatait.

Mi a repülőtérré távolsági busszal mentük, és ott a elektronikus becsekkolás után bőven volt időnk, hogy átpakoljuk a csomagokat, mert azért a diákok sok olyan dolgot hoztak még így is amiről kiderült, hogy nem lesz rá szükség, illetve az itthoniaknak szánt ajándék egy részét mi hoztuk haza, hogy beleférjenek a csomagjaik hazafele is repülőtéri súlyhatárba. Az utazás zökkenőmentesen zajlott, az esti órákban már Szeged is voltunk.

Balogh-Puskás Enikő

kísérő tanár